

KISBODAK

LEBOTOLJÁK, ÚJRA KIHAJT

kisboda

címszavakban

FEKVÉS: Észak-Nyugat Mo., Győr-Moson-Sopron megye, Kisalföld tájgység

VÍZTERÜLET: Duna, Szigetköz.

NÉPESSÉGE (LEGUTOLSÓ NÉPSZÁMLÁLÁS ALAPJÁN): 359 fő

KITERJEDÉSE: 9 km²

ATM: nincs

PÉNZVÁLTÁSI LEHETŐSÉG: nincs

ÉTTEREM: nincs

VENDÉGLÁTÓIPARI EGYSÉGEK SZÁMA: 1 db

KISBOLTOK SZÁMA: 1 db

HORGÁSZJEGY: helyben váltható

KEMPING: 1 db

TÚRAESZKÖZ BÉRLÉSI LEHETŐSÉGEK: kajak, kenu, lovaskocsi

LEGKÖZELEBBI NAGYOBB TELEPÜLÉSEK:

Lipót (9 km), Mosonmagyaróvár (14 km), Hédervár (12 km) Győr (35 km)

VÍZI KULTÚRA: elsősorban halászmesterségek

GONDOLATOK A FALURÓL

Kisbodak jókedvűen, de visszafogottan üdvözliz az odaérkező látogatót. A falu világos és rendezett, „főutcája” egy körforgalomba torkollik, ahol szépen megmunkált irányítóablak mutatják azt az irányt az idegennek, amit egy idegennek érdemes is követnie. A csöpp faluban járva-kelve mindenhol egyforma rendet talál

az ember – kicsit olyan mint egy svájci falu hegyek nélkül. A porták felújítva (akad 200 éves épület, amely megúsza az összes árvizet, a gazdái nagyon szépen rendben tartják), mindenhol szépen nyírt fű, rendezett virágok... egyszerűen olyan az egész falu, mintha egy nagyon kedves-gondos nagymama virágoskertjében lennénk. A faluközpont (mint minden egyéb szintén) picike, egy új építésű, Szent Balázs és Szent László tiszteletére felszentelt templom, az újjáépített kisbodaki harangláb és egy modern kultúrház háromszöge alkotja. Ezekről nem messze a körforgalomnál található a vegyesbolt és egy nagyon barátságos „kis-kocsmá”. Ez utóbbi a legjobb információgyűjtő hely egy turistának, és a barátságos helyiek nem is fukarkodnak a válaszadással.

A körforgalomban elhelyezett irányítóablakot követve 3 perc sétával a gát tövében juthatunk el a Szent-Kristóf hídhoz és pihenőhöz, illetve a kisbodaki ladikkikötőbe, melyek szárazföldi és vízi túraútvonalak fontos induló és kikötő, illetve megálló pontjai. A kisbodaki ladikkikötőből lehetőségünk nyílik számtalan vízitúra útvonalat bejárni, akár át a szlovákiai Csallóközbe is, míg a hullámtérben (a töltés és a Duna közötti rész) kanyargó szépen rendbentartott utakon gyalogosan vagy kerékpárral, esetleg lovon járhatjuk be a Szigetkört. A faluban információs táblák könnyítik meg a tájékozódást. Ezek segítenek eltalálni az ún. Kis-utcai tavakhoz is, melyek gyönyörűen gondozott kis tavacsok a falu szívében, kiváló pihenési és horgászatlehetőséggel. A tavak

partja ad otthont nyáron a faluban tartott rendezvényeknek jórészének is, melyekből nincs hiány. A környéken mindenhol szokásos búcsú és falunap mellett helyi hagyományokban is bővelkedik Kisbodak. Érdemes kiemelni ezek közül a Balázs-járást, a Pünkösdi ki-

rályné-járást, a Szent Család járást, valamint a még ma is élő lakodalmas szokásokat.

*„Halász, vadász, aranyász üres zsebben kotorász, ha szegény is vígan él egész nap csak vizet mér”
(szigetközi népdal)*

– ha földrajzilag is – szét tudta választani a két települést, azonban ez nem igaz a településen élőkre, akik máig őrzik közös hagyományait, emlékeznek a gyökereikre, és szoros kapcsolatot ápolnak egymással.

„Kis pupa, nagy halka” (vagyis „Kevés kenyér, sok hal!”)
Kisbodak klasszikus szigetközi halászfalu, a faluképe máig ezt a képet mutatja. Halászaik a környékbeli halászokkal együtt ún. *bokrokban* dolgoztak, egymás között tökéletes munkamegosztásban. (hálókötés, szárítás, teregetés, halfeldolgozás). Bordás (*bókonyos*) ladikkal járták a vizeket, és az így fogott szákmányukat Óvár, Győr és Pozsony piacaira hordták. Távolabbi nagyvárosokba már tartósított (sózott, füstölt halat

szállítottak). Nem volt ritka zsákmányhal, a mára már teljesen eltűnt többszáz kilós viza sem.

Kisbodakon a mai napig őrzik a hálókötés és a többi vízi mesterség hagyományát.

Kisbodakra, ahogy a Szigetköz egészére is – jellemző volt a külterjes állatgazdálkodás. A pásztorok, juhászok „ridegen” tartották jószágaikat, egész évben a környékbeli szigeteken legeltették őket, és éltek az állataikkal együtt a mindennapi életüket. Ha jött az ár, az állatok úszva, a vigyázóik ladikon (vagy szintén úszva) kerestek magasabb szárazon álló területet.

A kisbodakiaiak a libáikat is szigeteken legeltették, teljesen őrízet nélkül hagyva őket. Időnként – főleg

az asszonyok – „meglátogatták” egy kis takarmánnyal. Kisbodak környékén még a 60-as években is volt ilyen „libasziget” melyet a modern mezőgazdaság megszüntetett. Sok emléket találni a teknővájó mesterségről is, a faluban és a környékbeli szigeteken több cigány család űzte ezt a nagy szakértelmet igénylő mesterséget. Az aranyászok is a vízi emberek életét éltek, és a Szigetközben a mai napig mély kultúrális nyomot hagytak. Ladikkal járva a Dunát keresték és mosták az aranyat készült aranyász szerszámaik segítségével. (Kisbodakokhoz közeli Ásványrárón a mai napig rendeznek Aranymosó fesztivált).

Egy ősi szigetközi mesterség volt a hajómolnárság, a gabona vízimalomban történő őrlése. A Dunán és a Mosoni-Dunán számtalan hajómalom volt található, melyek örölték a kislalfölsi gabonát. Sajnos mára mind-egyik működő hajómalom elpusztult (az utolsó a II. Világháborúban).

A falu egyik híres néprajzi hagyatéka a szentendrei Skanzenben felállított *Kisbodaki Pajta*, amelyben lakodalmakat és egyéb mulatságokat tartottak és tekintélyes méretei miatt az egész falu kényelmesen elfért benne. Másik ilyen emlék a bárki által hozzáférhető he-

lyen állott „köz” kemence, melyben egykoron a falu együtt sütötte a kenyerét és egyéb sütnivalóját. Ennek a kemencének egy mását a mai napig meg lehet tekinteni szintén a szentendrei Skanzenben.

KIK FOGJÁK SZERETNI?

A fentiekből érzhető, hogy Kisbodak nem a nagyvárosi hangulatot kedvelő turistáknak való. Aki a csendet, békét és természetközelséget választja, annak nyugodt szívvel ajánlom a települést. Vízi emberek, túrázók, horgászok szinte paradicsomi hangulatban tölthetnek el itt akárhány napot, az emlékeik garantáltan szépek lesznek.